



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. XXXXVI. Quàm purus hic ejus amor?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

tempse te, & tanto tempore rationem tui nullam habui; recessi à te; vindica queso has injurias: en cor meum, vulnera illud, & plagis omni ex parte concide; sed vulnera sagittis divini amoris tui, sic ut vel ingratis suis velit tibi omne bonum, quod tibi debetur. Aliter, mi Amor, vindictam sumere de me non potes; nec enim nunc judicij, sed miserationis tempus est. Et paulò post. Tu es totus amabilis, totus dulcis, totus suavis: & ego te tamen ita tractavi, acsi crudelior homo te in mundo non esset. Veni igitur, & vindica injuriam: fac ut cor meum amore gravissimè saucium sibi ipsi irascatur, & necesse habeat fateri, exclamando tam ardoris, quàm dulcedinis vi; se nimium quantum aberravisse.

§. XXXXVI.

Quàm purus bicejus amor?

DEUM amare, DEO sincerè servire, erat id omne, quod ipse æstimabat, & quærebat: & hoc ipse declaravit in una ad aliquem è Nostris epistola. Pater mi care, inquit, profecto non est quidquam aliud, quàm servire DEO, ardere sancto ejus amore, & facere sanctissimam ejus voluntatem in omni re, equali cum voluptate: quidquid aliud est, mendacium est. Nil illi perinde displicebat, quàm quòd videretur sibi non amare DEUM, nec facere ejus causâ tantum, quantum se debere existimabat. Idcirco dum intimo cuidam suo scribit: Fateor tibi, ait, ingenuè, hoc solum acerbum & amarum mihi est, quod hucusque non potuerim DEO exhibere minimum indicium veri amoris: neque enim scio, amémne illum propter id quod est, an propter id quod nobis donat. Et tamen constat nobis, Amorem P. Segneri
tam

tam fuisse purum ac defæcatum ab omni proprij commodi studio, ut affirmare non dubitaret, se nec quidem animam suam amare, quia sua, sed solùm quia DEI erat; nec deest qui testetur à se auditum cùm diceret; quodsi unquam in animum induxisset, sibi æternùm in damnatorum rogo arandum, non idcirco destitutum facere pro DEI gloria, quidquid uspiam posset.

§. XXXXVII.

Desiderium jungendi se DEO amato.

Habet id amor DEI, si magnus ac germanus est, ut ex eo nascatur ardens desiderium penitus & intimè se conjungendi cum amato, & quamprimum abeundi ad videndum illum revelata facie; vnde illa tam familiaria, & quotidiana Sanctis verba ac clamores: *Cupio dissolvi, & esse cum Christo.* Ad felicem hanc dissolutionem P. Paulus mirabili quadam & sanctâ intolerantiâ anhelabat, quam expressit aliquando in suis illis adversariis, in quæ orationis suæ fructus referebat, ubi dum inflammato suo cordi liberas habenas laxat, nos eâdem operâ insigne arcanum docet, & sic loquitur. *Festinemus ergo ingredi in illam requiem*: Sic, ô mi DEUS, loqui me docet ardentissimus ille tuus Apostolus, & ita me excitat, ut festinem ingredi in beatam illam requiem, quam pro miseratione tua in cælo mihi paratam habes, si miserandus ego humuncio malis meis meritis me nimis quam indignum non reddidero. Sed quid agendum mihi est, ut festinare dicar ad obtinendum bonum tam ingens? An fortassis meis ego manibus aperire possum